

Redactioneel

Deze vijfde aflevering van het *Tijdschrift voor Ondernemingsbestuur* bevat drie bijdragen, die zich op het snijvlak van het ondernemings- en insolventierecht bevinden.

In de eerste bijdrage gaat *Bob Wessels* in op het civielrechtelijk bestuursverbod. De wettelijke regeling van het bestuursverbod is opgenomen in art. 106a-106e Fw. Mondjesmaat wordt een dergelijk verbod aan bestuurders opgelegd. *Bob Wessels* bespreekt deze recente uitspraken en een aantal knelpunten van de regeling. Dat zijn de positie van de curator en de honorering van diens werk in het kader van de vordering tot een bestuursverbod, de openbare registratie van het bestuursverbod en de (mogelijke) stigmatiserende werking van het bestuursverbod. *Bob Wessels* sluit af met suggesties en aanbevelingen voor verbetering van de regeling.

In de tweede bijdrage bespreekt *Olivier Oost* aspecten van het bestuurdersaansprakelijkheidsrecht in het nieuwe Belgische Wetboek van Vennootschappen en Verenigingen. Deze op 1 mei 2019 inwerking getreden wet leidt tot aanpassing en modernisering van het Belgische ondernemingsrecht. *Olivier Oost* vergelijkt onderdelen van het nieuwe Belgische met het Nederlandse bestuurdersaansprakelijkheidsrecht. Hij gaat onder meer in op de in België ingevoerde cap op bestuurdersaansprakelijkheid, aansprakelijkheid voor schending van een statutaire of wettelijke bepaling, de meerderheids- en minderheidsvordering en bestuurdersaansprakelijkheid in verhouding tot het faillissement. Hij doet enkele suggesties voor invoering van een afgeleide actie in het Nederlandse recht in relatie tot de Belgische minderheids- en meerderheidsvordering. Ook zouden volgens *Olivier Oost* elementen uit het Belgische bestuurdersaansprakelijkheidsrecht kunnen worden verwerkt in de Nederlandse pendant, zoals neergelegd in art. 2:138/248 BW.

In de laatste bijdrage van deze aflevering bespreekt *Stefanie Senden* het *Rosbeek q.q./BNP Paribas Fortis*-arrest van 6 februari 2019 van het Hof van Justitie van de Europese Unie ('HvJ EU'). In dat arrest heeft het HvJ EU een van de prejudiciële vragen van de Hoge Raad van 8 september 2017 beantwoord. Die vraag was of een vordering tot schadevergoeding die de curator uit hoofde van de hem in art. 68 lid 1 Fw gegeven opdracht tot beheer en vereffening van de failliete boedel namens de gezamenlijke schuldeisers van de gefailleerde instelt tegen een derde en waarvan, bij het slagen van die vordering, de opbrengst ten goede komt aan de boedel, onder de uitzondering van art. 1 lid 2 aanhef en onder b Brussel I-verordening valt. De Hoge Raad oordeelde dat de Peeters/Gatzen-vordering niet valt onder de Insolventieverordening nr. 1346/2000, maar onder de Brussel I-verordening. De Peeters/Gatzen-vordering is in de praktijk een complexe rechtsfiguur, waarvan de positie in het internationaal privaatrecht tot op heden onduidelijk is gebleven, zo stelt *Stefanie Senden*. In haar bijdrage gaat zij op de gevolgen van de beantwoording door het HvJ EU van de prejudiciële vraag in, analyseert zij het arrest van het HvJ EU en komt zij tot de conclusie dat het oordeel van het HvJ EU wenselijk is, onder meer omdat de rechtszekerheid daarmee is gediend.

Ik nodig u, als lezer, van harte uit te reageren op artikelen in *TvOB* en uw opmerkingen of suggesties over *TvOB* kenbaar te maken aan Charlotte Helmer (redactiesecretaris) via: tijdschriftvob@gmail.com.

Namens de redactie, Rogier Wolf